

[Henrik Nielsen.]
sigtig med at rette nedefter, thi dér er den allerdaarligst anbragt.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Jeg har saa ofte udtalt mig paa Rigsdagen, baade her og navnlig i det andet høje Ting, om dette Spørgsmaal. Jeg kan derfor fatte mig meget kort. Det ærede Medlem vil vide, at jeg aldrig nogen Sinde har gjort Indvendinger mod, at der fandtes Organisationer, hvad enten det er Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisationer, og at jeg altid har hævdet, at i vore Tider med hele det komplicerede Samfundsmaskineri, vi har, er Organisationer en Nødvendighed baade for Arbejderne og for Arbejdsgiverne. Jeg har Gang paa Gang anerkendt Fagforeningernes store Betydning med Hensyn til at have højnet Arbejdernes økonomiske Kaar og kulturelle Niveau. Men det, jeg har taget til Orde mod, er Organisationernes Overgreb overfor de enkelte, idet jeg mener, at det bør staa de enkelte frit for, om de vil staa i eller udenfor den paagældende Organisation. Det er Tvangen fra Organisationernes Side i Henseende til at tvinge de enkelte ind i en Organisation eller tvinge de enkelte til at blive i en Organisation og Organisationernes Boykotten de enkelte, som staa udenfor Organisationen — det er disse Overgreb, være sig fra Arbejdernes eller fra Arbejdsgivernes Side, som jeg for mit Vedkommende altid har taget til Orde imod, idet jeg har hævdet, at det var den daarlige Side ved det moderne Lavsvæsen. Det er den, vi skal bekæmpe, og det er den, vi paralleliserer med den Side af Lavsvæsenet, som det ærede 12te Medlem for 2den Kreds talte om: Lavsvæsenets Ringdannelse i gamle Tider.

Johannes Jensen: Da vi nu alligevel skal fortsætte Diskussionen om denne Sag, maa det maaske ogsaa være mig tilladt at fremkomme med et Par Bemærkninger. De skal blive meget korte. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) omtalte i Dag Bestemmelsen vedrørende Mesterprøver paa en Maade, der gav mig Indtryk af, at han ikke vil være nogen stærk Modstander af denne Bestemmelse. Det forekommer ogsaa mig, at der ikke i dette Forhold kan være Tale om at vende tilbage til noget, der har Lighed med det gamle Lavsvæsen, og at der ikke kan være Tale om at give Privilegier til nogen bestemt. Forholdet er i Virkeligheden det for Tiden, at enhver uden Hensyn til, om vedkommende har

lært et Fag eller ikke, kan løse Borger-skab enten som Snedkermester, Tømrermester eller som Skræddermester, men ved en anden Lov har vi skelnet mellem de forskellige, som paa den Maade kan løse Borger-skab. Vi har sagt, at ingen, som ikke har lært sit Fag, har Lov til at antage Lærlinge, hvis han alene beskæftiger sig med Faget, hvis han ikke har Medhjælp. For at en Mand, der ikke har lært sit Fag, kan faa Lov til at oplære et ungt Menneske, stiller Lærlingeloven den Betingelse, at han skal holde en faguddannet Mand. Vi har altsaa allerede skabt et Skel, og jeg synes, det vil være naturligt at uddybe dette Skel, saaledes at baade de unge Mennesker, som skal lære Faget, og Publikum kan vide, om den, de henvender sig til, har lært det Fag, han dyrker, eller om han kun driver det som ren Forretning. Det er baade for Publikum og for de unge Mennesker en Fordel at vide dette. Desuden tror jeg ogsaa, hvad jeg har nævnt før, at det vil have den store Fordel i Følge, at mange, mange flere af de unge Mennesker, der lærer et Haandværk, vil være tilbøjelige til, naar vi indfører denne Bestemmelse, at aflægge den faglige Prøve, da det vil give dem Udsigt til overfor Publikum at kunne betegne sig som Folk, der har lært deres Fag.

Jeg vil ogsaa gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin). Naar jeg i det hele taget, da jeg forleden Dag havde Ordet, kom ind paa Spørgsmaalet om Nationaløkonomi, var det, fordi det ærede Medlem havde givet mig Anledning dertil ved en Bemærkning om, at den Mand, som var Fader til Næringsloven af 1857, ikke blot var Jurist, men ogsaa stod paa Højde med sin Tids nationaløkonomiske Viden. Nu er Forholdet imidlertid det, at den paagældende ikke var Nationaløkonom i den Forstand, at han havde taget nogen Eksamen, der berettigede ham til at kalde sig Nationaløkonom. Det var altsaa Grunden til, at jeg kom ind paa Spørgsmaalet og sagde lidt om Nationaløkonomi, som maaske kunde skurre i Ørene paa det ærede Medlem. Jeg vil dog gerne have Lov til at forsvare mine Udtalelser. Selv om det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds nu siger, at Nationaløkonomerne har saa udmærket Rede paa, hvad der er Aarsagen til daarlige Tider, og hvad der er Aarsagen til gode Tider, vil jeg heroverfor hævide, at jeg aldrig nogen Sinde — og det er der vist heller ingen anden, der har — har set nogen Forklaring fra nationaløkonomisk